

J.H.
118.
13.

de ipsa et dignitate insignior.

II M
467

PROVIDENTIA
DEI AETERNI
MVNIFICENTIA
SERENISSIMI
PRINCIPIS AC DOMINI
DOMINI
GEORGII FRI
DERICI CAROLI

MARGGRAVII BRANDENBURGICI
BORVSSORVM MAGDEBVRG. STETIN. POME
RANORVM CASSVB. VANDAL. MEGAPOLIT. VT ET IN SILESIA
CROSS. DVCIS BVRGGRAVII NORIMBERG. PRINCIPIS HALBERTADEN
SIVM MINDENSIVM CAMINENSIVM VANDALORVM SVERINENSIVM
ET RAZEBVRG. COMITIS HOHENZOLLERANI ET SVERINENS.
DITIONIS ROSTOCH. ET STARGARD. DOMINI

CETERA

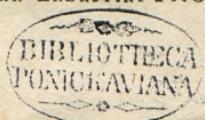
CLEMENTISSIMI NVTRITORIS
ILLVSTRE COLLEGIVM
CHRISTIAN - ERNESTINVM
NATALEM SVVM

XXVII. IVL. c^o 1500 XXVIII.

PIE RECOLET

QVEM DIEM FESTVM
ORATIONE SOLENNI
DE
CONTROVERSIA HERALDICA
INTER BVRGGRAVIVM FRIDERICVM V
ET COMITES OETINGENSES AGITATA
PROSECUTVRVS
LITERARVM PATRONOS ET FAVTORES
QVA DECECT PIETATE ET OBSEKVANTIA INVITAT
M. IO. DAVID ELLROD
PHILOSOPH. P. P.

BARYTHI, PRELO IOANNIS LOBERI AVLAE CANCELLARIAE ET ILL. COLLEGII
CHRISTIAN-ERNESTINI TYPOGRAPHI.

Ontroversiarum, quae a dignitate personarum et rerum illustres appellari consueverunt, praecipuum quendam locum illae occupant, quae de insignibus et armis gentilitiis magna animorum contentione saepius agitari solent. Grauissimi res momenti sunt insignia, eorumque cum origo, (*) tum indoles, atque uisita est comparata, ut cum genere, imperiis, prouinciis, titulis, praerogatiis, aliisque summorum hominum iuribus et immunitatibus non tantum certare, verum palam quoque deportare possint; quoniam cum his omnibus magnam cognitionem, in iisdemque indicandis, probandis, vindicandis, aut confirmandis, ingens robur atque pondus, habent. Multum operae studique in exponendo multiplici fine et usu, in declarandis variis effectibus et potestate insignium, ut doctissimus *Theodorus Hoepingius* in commendabili de *Iure insignium tractatu* (**) posuit, unde *Spanius* (***) sua, que de istis argumentis habet, depromxit summatimque attulit. Tribuntur et geruntur insignia in memoriam et praemium rerum praecclare gestarum; dantur ad incitandos ad uitutem animos; ut seruant ornamenta, ut sint perennia gratiae summorum Principum monimenta, denique obsequii et fidei incitamenta. Decet magnos terrarum moderatores, fidem atque iuritatem ciuium, non tam muniberis alii, quae eripi auferrique possunt, quam eiusmodi remunerare praemiis, quae in omne aetum et posteritatem sunt duratura. *Carolus M.*, ferunt hanc seruante laudissimam consuetudinem, ut cuius, qui se forte in bello praefliterat, singulare signum in scuto serendum dederit, unde virtutis praestantia elucere possit. Censis militares *Henricus Auceps* instituit, sirosne belli gloria et fortitudinis laude conspicuus alii praelutus, clypeis et insignibus, dignis rerum bene gestarum praemiis, donauit. Hodie adhuc augustinissimi Imperatores in clavigeris nobilitatis et insignium honoribus, virtutis, cum in sago, tum in toga eminentis, rationem habent, et ad illam ulterius amplectendam car addere solent. Hic finis praecepimus est, et apud eos potissimum locum haberet, qui insignia a Superioribus, a summis imperantibus, et quibus ab his data eadem conferendi potest est, accipiunt; qui vero summi imperantes sua sponte atque auctoritate sibi sumunt, sive augent insignia, dignitatem et ornatum, quo ceteris pares esse, vel antecedere cupiunt, respiciunt, aut ad iura, quibus in terras modo acquisitas, aut aliquando confequendas gaudent, oculos animumque intundunt. De usibus (****) insignium non est, quod multa afferamus, siquidem in omnibus, quae illorum concedunt privilegia, diplomatis, formula reperitur: Solch obgemeldte Wapen und Kleindod ewiglich haben, führen, und dessen in allen und jeglichen ehrlichen Fächen und Geschäftten zu Schimpf und zu Ernst, in streiten, stürmen, kämpfen, Gestechen, Gefechten, Gelbzeugen, Pantieren, Gezelten, Uffschlägen, im siegeln, Perschaffen, Kleinodern, Begräbnissen, Fenstern, Gemählden, und sonst an allen Orten und Enden, nach ihrer Ehren Nothdurft, Willen und Wohlgefallen sich freuen und gebrauchen auch alle und jede Freyheiten, Privilegien, Chr. Würde, Vortheil, Recht, Gerechtigkeiten, und gute Gewohnheiten, mit geistlichen und weltlichen Lehen, Almtern und beneficen zu haben, zu tragen, zu empfahlen und aufzunehmen, wie andere insere und des H. Röm. Reichs Lehens und Wapens genossene Leute ic. Quod uero ad effectus et potestatem in signum gentilitiarum attinet, in illis recensendis et illustrandis operosissimum se ostendit *Hoepingius*. Sedecim fecit effectus, quorum cum multis inter

(*) Haec et si maxime intricata, glorioissima tamen ubique deprehenditur: sive enim antiquior, sive recentior statuatur, semper a factis, populis aut personis singulari laude conspicuus deriuanda erit. Arredit interim sententia p. du Val. ob. "ur le blas. p. 3. L'usage des armes est fort ancien, mais les regles et les preceptes du blason n'ont gueres été suivies, qu'après les croisades et les voyages que l'on a fait en la terre sainte. ap. Spem. P. I. c. II. p. 50. §. 36.

(**) Cap. XII. et XIII. (****) Op. Herald. P. I. c. I. §. 19. 26. 27.

(****) Sigillatim de usu galearum uid. celeberr. Doct. Rinckii dissert. de eo, quod iustum est circa galcam, cap. II.

inter se conuenire deprehendamus, breuius illos exhibere posse uidemur, si dicimus, insignia *discrimen*, *gloriam*, et *iura* familiarum indicare solere. Scilicet, integras nationes, imperia, provincias, urbes, societas, ordines et familias, insignibus *discerni*, res est quotidiana, ex monetis, texillis, terminis, aliisque similibus indicis, facile lauriendas notitia. Dantur quidem gentes et familiae plures, quae iisdem armorum imaginibus utuntur, uerum ubi accuratissime conuenire uidentur, semper erit, unde aliqua differentia peti possit. *Gloriam* loquuntur insignia, dum ostendunt, sive gentis ab alia illustri petendam, sive ipsorum originem armorum, obuirtutem, et res, in bello cum primitis, praecclare gestas, liberali summorum Caesorum atque Principum indulgentia tributorum, aut propria auctoritate, quea olim quidem ualebat, assumitorum: dum signant familiarum antiquitatem, claritatem et nobilitatem, siquidem ignobilis ac plebeio homini non statim integrum est, armis uti, quibus illustres et generosae familiae gaudent. *Iura* vero in insignibus varia constant: etenim solent arguere ius superioritatis, iurisdictionem et dominium, item ius patronatus; quod nemo negabit, nisi quis, quae quotidie in templis, curiis, portis, muris, palis et lapidibus e terra erectis, insignia picta vel incisa conspicuntur, aut non obseruat, aut obseruata negligit. Ecquem fugit, quanta eorum uis sit in beneficiis et feudis expectandis aut consequendis? quanta in bello, quanta in ludis equestribus, in prætensionibus, in successionibus potestas? Quae quidem omnia exemplis ac testimonii adstirni possent, si necessarium esse uideretur. Hac uero cuncta eum tantum in finem attulimus, ut pateat, rem, non esse exigui, sed maximi momenti, insignia. Cuius enim et origo insignis, et finis, uis: atque effectus illustres sunt; cius absque dubio ingenitum esse dignitatem et existimationem, ac de eo controverti grauissimum pondus habere, oportet. Sunt insignia cum feudis, successionibus, titulis et provinciis summarum personarum coniunctissima: appetit ergo, eadem ad illustres controvferias non solum pertinere, sed præclararum quoque locum inter ipsas occupare. Vel sola familiarum gloria, quam earum arma testantur, haec, et, quae de iisdem oriuntur, lites, cunctum, quantum in laude originis et gentis gloria, illustres personas ponant, idque merito atque optimo iure, nemini sit obicitur. Temporum et rerum gestarum commentarii varias, easque satis illustres atque graues lites, de insignibus agitatas, nobis passim referunt, ex quibus, quanta sit rei practicantia, facile intelligitur. Antequam ad horum certaminum quaedam proferenda accingimur, sorte haud alienum ab hoc loco fuerit, ea adducere, quae Hoepingius cap. XIV. instar prodromi præmisit: *Equidem, inquit, non raro inter Heroas, Reges scilicet, Principes, Comites et Nobiles, lites, in bella super insignibus oriuntur, uti superioribus annis exempla haud uulgaria, humano sanguine tincta, abunde docuerunt: ut ex his inter alia obortum dissidium, de quo Ada (uplo) Braunschwo. Historische Handel) in causa Braunschwo.* contra Braunschwo. satis luculentem memorant, amicar compositionem uiam omnium difficultime inuenierit, suntque hae super armis clypeisque controvferiae tanto grauiores, quod maxime inter illustris dignitatis personas agitari consuevere, et familiæ, agnationis domusque sint indicinae. Neminem, spero, literatorum tanta scatere desiderio, ut, quam difficiles motus atque lites de tribus coronis inter potentissimos Daniae Sueciaeque reges, saepius ualuerint, turpiter ignorent. Nam et publicis comitiis, maximorum Principum interuentu, componi debuerunt illa dissidia, quae iteratis tamen uicibus giscere ac de nouo excitari coepérunt. Albertus dux Brunswicensis Nobiles de Assenberg insignium caufa graniter debellavit, quod clare refert Ioan. Binhardus (*): Es trug sich / ait, gleich dozymahl zu, daß Herzog Albrecht zu Braunschweig ward von denen von Assenberg / so mächtige Jüngfern waren nicht allein verachtet, sondern auch etwas schimpflich gehöner, in dem, daß sie in ihren Wegen, darin sie sonst einen Wolff geführet, einen Löwen. (wie der Herzog führte) machen ließen, und auf den Löwen ihren Wolff setzten, der den Löwen mit seinen Klauen an den Ohren griff

(*) Lib. I. Thüringischer Chronick p. 47. ap. Hoeping. L.c. (***) p. 94. et seq.

griff oder grapte. Dieser Schimpff (daran Herr Busso von Aissenburg am meisten schuldig) verschmähte den Herzog / belagerr die Aissenburg / und nach Eroberung jagte er die Juncern von dannen. *Luculentum quoque Bissariorum ad Spelmanum* (**) adducit exemplum grauitum, et magnis animis pluriumque annorum tractu agitatae liis, quae de iure insignia dominorum de Hastings Com. Penbrochia gestandi, Reginaldo de Grey, Domino de Ruthen, actori, cum Edoardo de Halting, equite, reo, intercessit. Parata aliquando erant armis, et orta inter Duces Geldiae et Iuliæi contentio, quod ille huius insignia usurparet, ad cruentum inclinabat præclivum, commissumque sine dubio esset, nisi Ludouicus XII. Galliae rex index huius dissidiū electus, idem composuissest. Excitatus modo *Bissaeus*, in suis ad Vptonum annotationibus, multa et grauia allegat duella, quac de armis et imaginibus gentilium olim peracta sunt, ita quidem, ut uaria adducat exempla, quibus post pugnam, uictori insignia, regia auctoritate adjudicata fuisse, patet. (*) Quibus controværsiarum de insignibus exemplis plura facile adiungi possent, si temporis et chartae spatium permitteret. Inductus autem ad haec scribenda sui, quod illusris olim et maximis ponderis controværia inter Fridericum V. Burggrauum Norimbergensem, et Comites Oetingenses uigeruit, de apice galeae, caput et collum canis maioris referente, quem hi Comites adhibuerunt, Fridericus uero id fieri nolebat; donec lis ista potentissimorum Principum arbitrio, honorificis conditionibus composta fuisset. Cumigit ex consuetudine et legibus, die quo nostrum illustre Collegium quondam conditum inauguratumque fuit, oratio, eaque de argumento ad historiam Serenissimæ domini Brandenburgiae pertinente, habenda mihi sit: mentem ad antiqua conuertere libuit, brevemque et tenuem de Controværia heraldica inter Fridericum quintum Burggrauum Norimbergensem et Comites Oetingenses agitata, commentationem, pro tempore et argumenti ratione, conscripsi. Autores, qui hoc dissidium subinde allegant, saepe rei non satis gnarus deprehendi: honestum mihi uisum est, quod in explicanda illustri re, Germanica fide et magnanimitate gesta, atque gloriā fortissimi Burggrauii probante, quod in argumēto curioſi, difficili, neque adhuc occupato, studium ponerem: suave uero et iucundum historiae mediæ aeni caput quodius est, praefertim si ad heraldicam, artem pulcherrimam et amoenaſimam, spectare uideatur. Plerisque utilitatem argumenti desideratueros credo; illi uero, praeter maximum cuiuslibet ueritatis pretium, praeter arctissimum iurisprudentiae heroicæ, cum historia, iure publico, feudali, et politica nexum (**), ea, quae uiri celeberrimi, *Struinius* et *Zollmannus* in ruta Saxonica, *Gundlingius* in VVurtembergensi cornu uenatorio, alii in rota insignium Moguntinorum (***), praefliterunt, responsionis loco dare me posse existimo. Multum incrementi ornamenti heraldicae disciplinae accellurum, si materiae speciales ex tabulariis corumque documentis majori cum cura et studio tractarentur, grauisimi uiri indicant, atque ipsa re indeo confirmat. Liceat igitur telam inchoatam perficere, et foetum qualemcunque in lucem proferre. *Vestram, illustres Aulae et Curiarum proceres, Literarum patroni et fauatores, benignitatem et fauorem denitiōe obseruantque exoro, gratiosa et bencuola praefentia, orationi nostrae futuro, quem supremum Numen propere illucere iubeat, die martis, uelut ipso Collegii nostri natali, habendae, optatum decus et successorum laetiamini.* P. P. Dom. IX. p. Trinit. c/o lcc xxviii.

(*) *Inter alia ibi de tribus leporariis currentibus aureis, cum armillis in rubeo scuto, daeum Hagonis Harding Angli cum Ffylb. de Semtlowue Scoto, et illi, Hardinge nimurum, uictori Regem adiudicasse sententiam, relatum legit, testatur spenerius Op. Herald. P. L. Sect. III. Memb. II. cap. V. §. 68. pag. 252.*

(**) *Hunc ostendit Mart. Schmetzelius Prof. lenens. in der Einleit. zur Wappen-Lehre, p. 30. sgg.*

(***) *Vid. Io. Georg. Eistorii Probe einer verbesserten Heraldic in praefat. et p. 69. 70. sgg.*

J. H.
118
15.

de aſu et dignitate insigniū.

II m
467

PROVIDENTIA
DEI AETERNI
MVNIFICENTIA
SERENISSIMI
PRINCIPIS AC DOMINI
DOMINI
GEORGII FRI
DERICI CAROLI

MARGGRAVII BRANDENBURGICI
MAGDEBVRG. STETIN. POME
ANDAL. MEGAPOLIT. VT ET IN SILESIA
VII NORIMBERG. PRINCIPIS HALBERSTADTIEN
INENSIVM VANDALORVM SVERINENSIVM
ITIS HOHENZOLLERANI ET SVERINENS.
STOCH. ET STARGARD. DOMINI
CETERA

ISSIMI NVTRITORIS
STRE COLLEGIVM
AN - ERNESTINVM
ALEM SVVM
I. IVL. C. 1500 XXVIII.
PIE RECOLET
DIEM FESTVM
ONE SOLENNI
DE
ERSIA HERALDICA
RAVIVM FRIDERICVM V
OETINGENSES AGITATA
PROSECUTVRVS
ATRONOS ET FAVTORES
ETATE ET OBSERVANTIA INVITAT
DAVID ELLROD
PHILOSOPH. P. P.

LOBERI AVLAE CANCELLARIAL ET ILL. COLLEGII
AN - ERNESTINI TYPOGRAPHI.

